Nr 117

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 29 Września v. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 18 września.
(z *Gazety Petersb. le Conservateur Impartial.*)

W piątek, dnia 15 t. m., NAYJAŚNIEYSZE CESARZOWE w towarzystwie z JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚCIĄ WIELKIM XIĘCIEM MIKOŁAJEM, udały się ze zwykłą okazałością do Kościoła Katedralnego Nayświętszey Panny Kazańskiey, gdzie z uroczystością odśpiewane było *Te Deum*, jako we 21szą rocznicę Koronacyi NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI. Wieczorem miasto było oświecone.

Nowa birża stawiona przez ś. p. *Thomona*, Budowniczego JEGO CESARSKIEY MOŚCI, otrzymała teraz, po poświęceniu swojem przed sześciu laty, główną ozdobę, jakiey wymagały piękność i przeznaczenie gmachu. W sobotę dnia 2 t. m., popiersie Cesarskie zostało odkryte na wielkiey sali; jest ono wielkości kolosalney, wsparte na podnożu granitowem z jedney sztuki, wysokiey 4 arszyny i 4 wierszki, i ozdobionem bronzem. Wieniec laurowy opasuje skronie Oyca Oyczyzny, na zbroi ukazuje się wizerunek Zbawiciela. Lekka i piękna draperya okrywa lewe ramie. Wiązki broni i trofea są mistrzowsko ułożone na podstawie.

Nowy ten płod sztuki jest dziełem dłóta Pana Martos, autora grupy *Pożarskiego* i *Minina*. Na podnożu jest następujący napis:

ALEXANDROWI I,
wdzięczny stan kupiecki 1822.

Gdy się zebrali JJ. WW. minister skarbu, wojenny gubernator i wiele innych znakomitych osob. Prezydent izby kupców miał mowę stosowną do obchodu; za danym znakiem spadła zasłona, a popiersie MONARCHY ukazało się w całey swojey świetności, i powitane zostało przy odgłosie muzyki z oznakami nayżywszey radości; 1500 biletow wchodowych było rozdanych. Uroczystość zakończyła się danym przez kupiectwo obiadem na 150 osób. Artysta otrzymał w imieniu kupców w podarunku 35,000 rubli.

NIEMCY.

Brema dnia 28 września.
(z *Gazety Warszawskiey.*)

Gazeta tuteysza (piszą gazety *berlińska* i *hamburska*) umieściła artykuł o podróży N. Cesarza Rossyyskiego do *Wiednia* i *Werony*. Wyraża w nim.— „Wyjazd ten można uważać za ofiarę, którą N. Monarcha czyni dla powszechnego dobra Europy. Nayjaśnieyszy Cesarz Jmć, od początku wielkiego politycznego swego zawodu, nie okazał innych życzeń, i nie trzymał się innego systematu, jako, aby współczesnym zapewnił pokóy, i rządy krajow utrzymał w tey doskonałey harmonii, która jedynie ten pokoy zabezpieczyć może. Przy tych wszystkich czynach dla uszczęśliwienia świata nie może N. Cesarz pochwalić, jeśliby się tacy znaleźli, coby przez nieszczęsną myśl o rozruchach, lub nawet chęć dogodzenia prywatnemu swemu interesowi, tamowali tak przewyższające widoki i cele, i tym sposobem spokoyność narodów narażać usiłowali. Starając się N. Cesarz Jmć wspólnie ze sprzymierzeńcami swymi o odwrócenie wszelkiey burzy, grożącey niebezpieczeństwem szczęśliwemu obywatelowi, nabywa prawa do wdzięczności jego i wnuków jego. Cel zjazdu Nayjaśnieyszych Monarchów i ich zastępców w *Wiedniu* i *Weronie*, nie może bydź tajemnicą dla tego samego, iż N. Cesarz *Alexander* postanowił udać się tam osobiście. Szczegóły układow mogą bydź zachowane przyszłości, środki do osiągnienia tak wielkiego celu mogą podlegać różnym rozprawom; główna rzecz atoli nie podpada żadney wątpliwości. Dla tego to narod Rossyyski błogosławi postanowienie wspaniałomyślnego Monarchy swego, z którego rąk codziennie dobrodzieystwa odbiera.

Od brzegow Menu, dnia 21 września.
(z *Gazety i Korr. Warszawskiego*)

Gdy Królewic Szwedzki przybył do *Konstancyi*, spodziewano się przyjazdu Xiążęcia *Eugeniusza Beauharnois*, Marzałkowey *Ney* i jenerała *Bertrand* do Xiężney *St. Leu* (małżonki *Ludwika Bonapartego*) bawiącey w *Arenabergu*

W Wielkiem Xięztwie Badeńskiem wynaleziono sól niedaleko *Rupenau*, i d. 23 lutego rozpoczęto kopanie. Z początku bardzo mało obiecywano pożytku; lecz dnia 9 b. m. znaleziono nagle tak znaczną ilość soli, iż nowe to źródło dochodu powiększy bardzo skarb publiczny, i całe Wielkie Xięztwo nie będzie już potrzebowało sprowadzać tego ważnego artykułu z obcych krajow.

Towarzystwo wspierające greków w *Sztutgardzie* odprawiło d. 15 b. m. posiedzenie swoje. Zaciąga się ciągle batalion pod naczelném dowództwem Greka *Keffalosa*, który w woysku niemieckiem walczył pod *Lipskiem*. Ma wynosić 600 ludzi, i gdy doydzie do tey liczby, uda się do *Marsylii*, a ztamtąd do przeznaczonego sobie mieysca. Chcący weyśdź do tego batalionu, muszą koniecznie okazać świadectwo dobrych obyczajów, i dowiośdź, iż opuszczając oyczyznę, nie ubliżają obowiązkom swoim dla kraju, do którego należą. Gorliwi przyjaciele greków zakupują także broń. Jeden z nich ma już 4000 karabinów.

W *Lipsku* wyszło pismo o Grecyi pod tytułem: *Historya wypadków w Grecyi, od pierwszego początku powstania aż do rzezi na wyspie Scio.* Jest tłumaczenie z dzieła francuzkiego Pana *Reffanel*, który jest sekretarzem konsulatu francuzkiego w *Smirnie* i wydawcą wychodzącey tam gazety pod napisem *Dostrzegacz Wschodni.*

Kommissya woyskowa związku niemieckiego ukończyła już rozkład woyska związkowego, podług różnego rodzaju broni. I tak Austryi cały kontyngens wynosi 94.822 ludzi, i składa trzy pierwsze korpusy woyska; Prussy składają trzy następne oddziały w liczbie 79,264; 7my korpus bawarski 35.600; 8my wirtemberski z badeńskim, 5ciu innych Xięztw i wolnego miasta Frankfortu: 31,585; 9ty saski i Xięztw saskich 31,036. nakoniec 10ty wielu różnych xięztw, ma wynosić 21,253 ludzi. Ogół woyska związkowego czyni, w czasie pokoju, 301,637, i 1224 dział różnego kalibru.

Królewic następca tronu bawarskiego wyjedzie w połowie przyszłego miesiąca do Włoch, gdzie przepędzi porę zimową.

WŁOCHY.

Liworna dnia 4 września.
(z *Gazety Warszawskiey.*)

Okręt joński, który d. 18 sierpnia wypłynął ze *Spezzi*, a d. 1 b. m. zawinął do tuteyszego por-

tu, potwierdza wiadomość o zwycięztwach grekow nad turkami. Zabrano nawet kassę wojenną turecką, i Wielki Wezyr *Tehar Hadgi Ali* basza poległ w bitwie d. 7 sierpnia.

Od granic włoskich, dnia 14 września.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Słychać, iż Monarchowie krótko zabawią w *Weronie* i po rozpoczęciu kongresu udadzą się do *Medyolanu*, a ztamtąd do środkowych i niższych Włoch. Przez ten czas, ministrowie w *Weronie* naradzać się mają o przedmiotach, i za powrótem Monarchów, oddadzą im do rozstrzygnienia wypadki obrad swoich. Spodziewają się także w *Turynie* przybycia Monarchów.—Pan *Rossini* ma podczas kongresu kierować operami w *Weronie.*

Od granic włoskich, dnia 14 września.

(*z Korrespondenta Warszawskiego.*)

Doniesień z Epiru i innych pogranicznych krajów mieć nie możemy, gdyż z powodu szerzącey się morowey zarazy w wielu mieyscach Grecyi, przystęp okrętom, z tey krainy przybywającym, surowo jest we wszystkich portach włoskich zabroniony. Podobne środki ostrożności użyte także zostały na wyspach jońskich.

Neapol dnia 28 sierpnia.

(*z Korrespondenta Warszawskiego.*)

Na początku przyszłego miesiąca wsiądzie nasz Monarcha na okręt w *Livornie*, i popłynie do *Florencyi*, zkąd po kilkodniowym pobycie uda się do *Werony*. Zdrowie naszego Króla jest ciągle w dobrym stanie, i pomimo podeszłych lat jest żywy i silny.

Proces rokoszanow w *Monteforte* zbliża się do końca, władze krajowe domagają się kary śmierci na 43 osob.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 9 września.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Turcy spalili znaczne miasto na granicy wołoskiey, *Fokszany*, a w *Bukareście* kilku grekow zamordowali.

Turcy trzymają się jeszcze w ważney twierdzy *Napoli di Romania.*

Listy z *Wenecyi* donoszą, iż liczna flota grecka pokazała się przy brzegach południowych Morei, i chce się udać ku przylądkowi *Paja* i ku cieśninie lepantskiey, w celu uderzenia na flotę turecką i oney zniszczenia. Osoby godne wiary zapewniają, iż flota turecka nie ma dobrego stanowiska. Wiadomości z Morei dochodzą do d. 24 sierpnia. Tymczasowy rząd centralny grecki okazać miał w ostatnich wypadkach wielki zapał i odwagę. Nie jest wcale rozpuszczonym. Po wtargnieniu turkow do Peloponezu przysposobił spiesznie i bardzo roztropnie odpór, który prowincyą tę ocalił, chociaż turcy uważali ją już za zdobytą. Powołany na ratunek oyczyzny narod, utworzył liczne korpusy, którym potrzeby wojenne rozdano. Naczelne dowództwo całey siły zbroyney powierzono *Kolokotroniemu.* Dnia 21 sierpnia odzyskali już grecy *Korynt*, miasto i cytadellę. Warownia ta niebyła w obronnym stanie. Liczne oddziały pośpieszały jeszcze ze środkowey Morei, i w okolicach *Tripolizzy* uzbrojone zostały. Turcy trzymają się w *Napoli di Romania*; lecz grecy opasali tę twierdzę od lądu i morza. Dowódca tameczney osady zawarł na początku czerwca układ, iż odda twierdzę, jeśli w przeciągu trzech miesięcy woysko tureckie nie przybędzie mu na odsiecz; grecy zaś obowiązali się dostarczać potrzebney żywności dla osady, czego ściśle dopełniają. Ze zaś twierdza nie została oswobodzoną, nie wątpią więc, iż wkrótce poddać się musi. Podług innych doniesień, grecy zaymują część miasta nad morzem, a turcy warownią. Turcy dali grekom znakomitych zakładników, między którymi jest syn baszy, i przysposobili się już do wyyścia; lecz odebrawszy wiadomość o przybyciu turków do *Koryntu*, zamknęli bramy twierdzy i zerwali podpisaną kapitulacyą, którą potem, gdy żadney nieotrzymali pomocy, ponowili. Odysseusz potylekroć już umorzony pojednać się miał z członkami rządu greckiego, i walczy teraz wspólnie z grekami. Dwa korpusy greckie, jeden w Liwadyi, a drugi w Tessalii, działają z tyłu turków. W Akarnanii urządza się nowy korpus, którym Xiążę *Maurocordato* naczelnie dowodzi. Założył głowną swoję kwaterę we *Vrachori*, gdzie odprawił wielką radę wojenną względem dalszych działań, na którey był także jenerał niemiecki *Normann.* Grecy myślą już teraz działać zaczepnie.

Gdy woysko tureckie pokazało się w Morei, a flota przy brzegach tey prowincyi, rząd grecki wezwał zaraz wszystkich mieszkańców do broni. „Nie potrzeba wam (wyraził w odezwie swojey) daleko szukać godnych wzorow teraźnieyszego postępowania. Spoyrzyycie tylko na mogiły sławnych przodków waszych.“ Do mieszkańców wysp *Idryi, Ipsary* i *Spezyi*, przemówił w tych słowach: „Okręty nieprzyjacielskie, których jeszczeście nie pokonali, nie są z żelaza i miedzi, równie jak te, któreście już zniszczyli. Okażcie, iż nie massy drzewa, ale ludzie stanowią zwycięztwo w bitwach morskich.“

List z *Argos* obwinia wielką radę wykonawczą grecką, iż dała się przekupić turkom, i dla tego 4ch jey członków uciekło z *Koryntu*, dwóma tygodniami przed przybyciem turków, a jeden z nich nazwiskiem *Thanos*, umknął na okręt angielski w *Napoli di Romania.* Lecz *Kolokotroni* uwięził zdrayców, między którymi jest *Negri.*

(*z Dostrzegacza Austryackiego*) *Alepp*, jedno z naypięknieyszych miast Porty Ottomańskiey, dotknione zostało trzęsieniem ziemi, wyrównywającem owemu, od którego w przeszłym wieku Lisbona i Kalabrya zapadła. Pierwsze i naygwałtownieysze wstrząśnienie nastąpiło dnia 13 sierpnia o godzinie 10 wieczorem, natychmiast tysiące mieszkańców tego miasta zagrzebłosię w gruzach pięknych domów i pałaców z kamienia budowanych. Po tem wstrząśnieniu nastąpiło wiele innych, i jeszcze dnia 16 dało się uczuć kilka mocnych wstrząśnień. Dwie trzecie części domów tego ludnego miasta*) leży w gruzach, a z niemi niezliczone bogactwa i różnego gatunku towary, z Persyi i dalekiego Hindostanu.

Podług pierwszych, może z przestrachu przesadzonych podań (nikt bowiem nie był dotąd w stanie uczynić dokładnego doniesienia o tem straszliwem nieszczęściu), liczba zginionych ludzi wynosi *dwadzieścia pięć do trzydziestu tysięcy.* Między tymi znayduje się, niestety, jeden z poważanych ludzi tego miasta, austryacki konsul jeneralny, kawaler *Esdras Piccotto.* Unikając, ażeby nie był zagrzebany w gruzach własnego domu, wyszedł był z niego szczęśliwie, i unosił się śpiesznie ze swoimi domownikami ku branie miasta; ale gdy przechodził obok jednego chanu (wielkiego składu towarów) nastąpiło nowe wstrząśnienie ziemi; zawaliło się kilka ścian i zagrzebły go razem z jego towarzyszami.

Tatarzy, przybywający z Damaszku, widzieli mieszkańców Alepu obozujących w okolicach tego miasta, a podług ich twierdzenia wiele innych miast i wiosek w baszaliku Alepu i Tripoli, a mianowicie *Antakia* (Antiocha) i *Ladikieh* (Laodicea) zburzone zostały przez toż trzęsienie, z którem, podług powieści jednego kapitana okrętowego francuzkiego, ma związek ukazanie się dwóch raf, które powstały nagle, z morza, w bliżkości wyspy *Cypru* (leżącey prawie pod jedną szerokością z Alepem).

Jak tylko arabowie i beduini pustyń syryyskich o nieszczęściu Alepu dowiedzieli się, przybyły natychmiast całe ich hordy, ażeby w rozległym tym grobie zaspokoić swoje żądze rabunku. Ale odpędził ich Behram Basza i kazał także stracić wielu janczarów, którzy wpośród trupów i zwalisk okazali niegodność swego charakteru i niekarność.

Zarażone powietrze wyziewami tak wielkiey liczby niepogrzebionych w gorącey porze roku

---

*) Liczba domów tego miasta wynosi do 40,000, a liczba mieszkańców do 200,000.

trupów, przymusiło nieszczęśliwych mieszkańców Alepu, którzy życie swe uratowali i poza miastem obozowali, przenieść się do odlegleyszych okolic miasta.

FRANCYA.

Paryż dnia 14 września.
(*z Gazety Warszawskiey.*)

Ten sam sąd, który wydał wyrok w sprawie spiskowych w *Roszelli*, sądził także oskarżonych przez rząd wydawców czterech tuteyszych dzienników liberalnych. Po wysłuchaniu ich obrońców i jeneralnego adwokata Królewskiego, zapadł w nocy wyrok. Panowie *Guys*, wydawca konstytucyonisty i *Familton* wydawca *Dziennika handlowego*, zostali skazani na jednoroczne więzienie i zapłacenie po 5,000 franków kary pieniężney; P. *Lagracieux* wydawca *Karyera Francuzkiego*, na 6cio miesięczne więzienie i 3,000 franków kary pieniężney; a P. *Cassano*, wydawca dziennika *Sternik* na jednomiesięczne więzienie i 1,000 franków kary pieniężney. Oprócz tego, dwóm pierwszym dziennikom przez rok, trzeciemu przez 6 miesięcy, a czwartemu przez 3 miesiące, nie wolno donosić o rozprawach sądowych; wszyscy oraz wydawcy muszą ponieść koszta procesu, stosownie do postanowioney kary. Nadto numera zaskarżone, będą zabrane przez policyą. Obrońcy ze strony oskarżonych, żądali objaśnienia rzeczy i dowodów; lecz przytoczono im artykuł prawa o druku, wyłączający w pewnych przypadkach badanie i stawianie świadków, a nadający sądom moc wyrokowania o duchu i dążności pewnych dzienników. Oświadczono, iż 4 dzienniki są w tym przypadku: bo fałsz umieściły, a prawdę przeistoczyły, dla wzbudzenia w francuzach litości ku *Boriesowi* i wspólnikom jego. W jednem tylko mieyscu napisały prawdę, która z hańbą adwokatow jest następująca: *iż niektórzy młodzi adwokaci tak dalece zapomnieli o powadze urzędu swego, iż całowali rękę człowieka* (Boriesa) *skazanego na śmierć*; lecz już doniesiono ich radzie adwokatów, aby naganą i strofowaniem zostali ukarani. Wydawcy wspomnionych wyżey 4 dzienników odwołali się wprawdzie od zapadłego wyroku, lecz musieli umieścić całkowicie mowę jeneralnego prokuratora i wyrok sądu, które tylko w treści ogłosić chcieli. (Donosząc o tym wypadku, *Dziennik Rozpraw* okazał się względnieyszym dla ukaranych kolegów swoich, aniżeli *Biała chorągiew*, *Gazeta codzienna* i t. d.) Wydawcy 4 dzienników i obrońcy ich, przewidując zapaść mający wyrok, nie byli na wieczorney sessyi sądu, i przy ogłoszeniu wyroku. Naybardziey powstawał jeneralny prokurator przeciwko wydawcy konstytucyonisty. Wyrzucał mu, iż mylnie ogłosił zdawaną przez jego sprawę względem spiskowych, aby przez to wzbudził dla nich godną kary litość, i podał sędziów w nienawiść publiczną, wystawując spiskowych jako bohatyrów i ofiary, a sędziów, jako morderców i katów; oświadczył oraz, iż wydawca dążył do tego celu z taką zuchwałością i zgorszeniem, iż ten kto nie był obecnym, niemógłby mieć prawdziwego wyobrażenia rzeczy.

(*Gazeta Berlińska, z którey powyższy artykuł wyjęliśmy, wyraża w przypisku swoim:* „Dziennik *Konstytucyonista* umieścił w numerze swoim z dnia 14 września niektóre uwagi nad wyrokiem sądu. Odwołuje się do artykułu prawa, stanowiącego naywiększą karę za 4 następujące wykroczenia razem popełnione; to jest, za nierzetelne i złośliwe doniesienia, za zniewagi i za potwarz obrażającą honor. Żąda zmnieyszenia kary: bo tylko o dwa pierwsze punkta został oskarżony.“)

Sąd w *Poitiers* skazał Pana *Drault* na wymazanie z listy adwokatów i zapłacenie kosztów pozwu, któremu niechciał zadosyć uczynić, i chociaż kilkatrotnie znaydował się na sessyi, dozwolił *Bertonowi* bronić się samemu, którego nieprzyzwoita mowa sprawiła zgorszenie.

Paryż dnia 16 września.
(*z Korrespondenta Warszawskiego.*)

W *Domremy* obchodzono uroczyście rocznicę poświęcenia tamecznego pomnika, na cześć Dziewicy Orleańskiey postawionego.

Król powierzył dozór szkoły politechniczey, Xięciu *Angoulême*, a rząd jey ministrowi spraw wewnętrznych.

Jenerał *Lafayette* mieszka w swoich dobrach, *Lagrange* zwanych.

Lekarz tuteyszy nazwiskiem *Darbon*, utrzymuje, że znalazł lekarstwo na zupełne wydobycie solitera, w przeciągu kilku godzin, bez bólu i żadney poprzedniczey kuracyi.

W *Rouen* uderzył piorun w wieżę główną katedralnego kościoła, pod *Ludwikiem XII* stawianego, na 396 stop wysoką. Wokamgnieniu cały kościoł płomień ogarnął, i z wielką trudnością pożar ugaszono.

Paryż, dnia 16 września.
(*z Korrespondenta Warszawskiego*).

Głoszą, że vice hrabia *Chateaubriand* będzie tu czekał przybycia Xięcia *Wellingtona*, i razem z nim uda się na kongres. Powiadają, że mający się udać na kongres posłowie angielski i francuzki otrzymali jednakowe przepisy, a gazety londyńskie już je śmiały umieścić.

Gdy w *Calais* 47my pułk piechoty liniowey obchodził uroczystość urodzin królewskich nie można było dostać kwiatów *nieśmiertelnemi* (*immortelle*) zwanych, któremi chciano portret królewski uwieńczyć: w tém naystarszy żołnierz tego pułku zawołał bez namysłu: Bracia, ozdobmy go wieńcem z bagnetów; a biada temu, ktoby go śmiał rozerwać!

Oddalono znowu dwóch podprefektów z urzędu: jeden z nich, P. *St. Hilaire*, jest członkiem Izby deputowanych.

Głoszą tu za rzecz pewną, że P. *Bellart*, prokurator jeneralny, pojedzie do *Werony*. Opuścił już wprawdzie *Paryż*, lecz, jak powiadają, pojechał do *Neapolu*.

Donoszą z *Bajonny* pod 12 września: „Woysko wiary zostało d. 6 t. m. przy *Sanguessa* zupełnie pobite. Nazajutrz 1,000 ludzi z niego powróciło do domów, a drugie tyle przeszło na stronę konstytucyonistów. *Quesada* miał zostać przez własnych swoich żołnierzy skrępowanym, i do obronnego zamku zaprowadzonym, gdzie 12go miano go rozstrzelać. Zdobyto na témże woysku 4 działa, mnóztwo broni, całą korrespondencyą Jenerała *Eguia*, i paradny mundur Trapisty. Podług innych wiadomości, bitwa ta miała zayśdź w bliskości *Viescaz*. Sprzeczność doniesień czyni zwycięztwo to wątpliwém. Liberaliści jednak utrzymują, iż dwie bitwy stoczono, i że pod *Sanguessa* nie *Quesada*, lecz *Inanito* pobity został. Przyszłość naylepiey nas w tey mierze objaśni. Ze *Quesada* miał wielu sobie niechętnych i że mieysce jego *O' Donnel* miał zająć, o tem już dawno mówiono. To samo donoszą pod tymże dniem z *Cleron* z dodatkiem, że kraje górzyste wzdłuż granicy francuzkiey są w ręku antikonstitucyonistów; znaczne zaś miasta, twierdze, i równiny woyska stanów w swey mocy trzymają. Antikonstitucyonistów głównym zdaje się bydź zamiarem zdobycie miasta i twierdzy *Irun*, dla przecięcia związku między Madrytem i Paryżem.

Paryż dnia 17 września.
(*z Gazety Warszawskiey.*)

Dnia 14 b. m. rano przede mszą, mieli prywatne wysłuchanie u Króla: Vice Hrabia *Chateaubriand* i *Becquey* dyrektor jeneralny dróg i mostów.

Odebraliśmy tu listy od Vice-Hrabiego *Montmorency* z *Wiednia* pod d. 8 b. m. Vice-Hrabia złożył uszanowanie swoje obu Nayjaśnieyszym Cesarzom, i wszystkim zagranicznym ministrom w *Wiedniu*, gdzie, jak słychać, odprawią się tylko poprzednie narady, a zupełne układy będą w *Weronie*.

Znowu dnia 15 b. m. zabrała policya jeden numer pism liberalnych, w których znaydowała się odpowiedź Pana *Benjamina Constant* na zeznanie Pana *Carrére* podprefekta z *Saumur* przed sądem w *Poitiers*. Dziennik *Kuryer* żali się na to, twierdząc, iż tym sposobem deputowani strony

oppozycyyney wystawieni są na naywiększe obelgi, niemogąc się bronić.

Pan Ben. *Constant* ogłosił odpowiedź na zarzuty prokuratora w *Poitiers*, w których stara się dowodzić fałszu twierdzenia, jakoby bytność jego w *Saumur* wznieciła rozruchy.

PANSTWO PAPIEZKIE.

Kollegium kardynałów utraciło w tych czasach dwu członków, kardynałów *Rigauti* i *Pelagolo*, z których jeden umarł d. 31 sierpnia, a drugi 6 września (*z Dostrzegacza Austryackiego*).

HISZPANIJA.

Madryt, dnia 6 września.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Członkowie sądu wojennego i morskiego zostali z urzędów oddaleni, za przychylenie się do życzeń jenerała *Copons*, w sądzeniu byłych oficerów gwardyi.

Pobity pod *Sangues Quesada* cofnął się do *Arragonii*, zapewne w zamiarze połączenia się z Trapistą i uderzenia na *Irati* lub wkroczenia do Katalonii: bo postrzega, że kontrrewolucya w *Nawarze* upadać zaczyna.

Pierwszy numer „nadzwyczayney gazety rządowey rejencyyney hiszpańskiey" wyszedł 20 sierpnia z godłem *Dios y el Rey* (Bóg i Król) u spodu znayduią się wyrazy: w *Urgelu*, w królewskiey drukarni rejencyi.

ANGLIA.

Londyn, dnia 13 września.

(*z Gazety Warszawskiey*)

Xiążę *Wellington* miał d. 10 b. m. wysłuchanie u Króla.

Pan Canning został wczora mianowany ministrem interessów zagranicznych i zaraz doniosł o tém dyrekcyi kompanii wschodnio indyyskiey. Jutro wykona przysięgę przed Królem w *Carltonhouse.*

Z powodu weyścia Pana *Canning* do ministeryum, pisze gazeta ministeryalna *Kuryer*: „Zwracamy uwagę czytelników naszych na bezinteresowność Pana *Canning*, gdy idzie o usługi Monarszé i krajowi. Zrzekł się naypierwszey dostoyności w Anglii, to jest, urzędu jeneralnego wielkorządcy indyy, odstąpił ogromnych dochodów pieniężnych z tego urzędu. Zrzekł się spokoyności, jaka po tylu pracach czekała go w Bengalu. Wszystkie te korzyści poświęca, aby dźwigał ciężar licznych prac, które poprzednika iego o śmierć przyprawiły. Anglia potrafi ocenić wielkość tak szlachetnego postanowienia. Gazeta *New Times* wyraża: „Nie jestże to oczewistém, iż moralny, krytyczny i niebezpieczny ster interessów rządowych, powinien bydź takim tylko ludziom powierzany, których cnota jest znana i znamienita, których honor nieskażony, których mądrość doświadczona, w których wszystko zniewala do uszanowania.

Hrabia *Liverpool* miał znowu wczora posłuchanie u Króla. Lordowie *Melwille* i *Sidmouth* wyjechali. Xiążę *Wellington* ma d. 17 b. m. udać się na kongres, lecz tylko do *Wiednia*, gdzie ledwo zastanie jeszcze NN. Cesarzów. Niewiadomo z pewnością, czyli podróż jego nie dozna odmiany, i czyli obróci drogę na Paryż, co zawisło od przepisów, jakie od nowego sekretarza stanu interesów zagranicznych otrzyma.

Gazety irlandzkie donoszą o popełnionych bezprawiach w kilku okolicach, które niedawno ogłoszono za będące w stanie buntu. W nocy z d. 2 na 3 b. m. spalono wszystkie zboże Panu *Cram* w hrabstwie Cork, za to, iż domagał się dziesięciny. Oprócz tego spalono kilka domów, a inne ze szczętem zrabowane.

(*z Korr. Warsz.*) Jerzy *Canning* urodzony w *Londynie* r. 1770, wszedł do uniwersytetu w *Cambridge*, znany już jako autor kilku dzieł w r. 1793, został członkiem parlamentu, a we 3 lata później podsekretarzem stanu i główną podporą rządu. Gdy *Pitt*, dla przyśpieszenia pokoju w *Amiens*, opuścił ministeryum, P. *Canning* podobnież uczynił, lecz wkrótce wraz z nim nazad do urzędów powrócił. Po śmierci *Pitta* przeszedł na stronę oppozycyyną, jednakże otrzymał wydział interessów zagranicznych, podczas gdy *Perceval* był pierwszym ministrem. W r. 1808 zaszły spory między nim a Lordem *Castlereagh*, podówczas ministrem woyny, który połączywszy się z *Wellingtonem*, tak władzy urzędu swego nadużywał, że P. *Canning* był przymuszony domagać się: aby *Castlereagh* został naiwyższy urząd przeniesiony albo, aby korrespondencyą ministeryum woyny zostawił wydziałowi spraw zewnętrznych. *Castlereagh* ten krok uważał, za zamiar poniżenia siebie, wyzwał na pojedynek *Canninga*, który odebrawszy postrzał w udo, złożył urząd. *Castlereagh* obiął. Jednakże porożnienie tych dwóch wielkich ludzi niepociągnęło innych wypadków za sobą. *Canning* piastował potém różne niższe urzędy, sprawował obowiązki posła w Portugalii i prezesa wydziału interessów wschodnio indyyskich. Jego wymowa i dowcip uszczypliwy, nadały mu wielki wpływ do spraw urzędowych, lecz zjednały mu oraz wielką liczbę nieprzyjaciół, którą pomnożył, broniąc Królowey i katolików. Żona jego, córka jenerała *Scott*, wniosła mu ogromny majątek.

Cesarz mexykański, *Iturbide*, żądał od stanów 350,000 piastrów na miesięczne utrzymanie swego dworu, 80,000 na policyą, 86,000 na korone, a 24,000 na 4 powozy, lecz skarb doznaie niedostatku pieniędzy. Mianował przytem swego syna Xięciem *trzech Garantyy*, swego oyca Xięciem *Iqualia*, a swoję siostrę Xiężną *trzech miast.*

Z powodu nowo urządzonych aktów małżeństwa, powstaią powszechne narzekania na wiele przysiąg, zdzierstw, i kosztów, które szczególniey są znaczne, gdy dla uniknienia jakowey pomyłki, używają biegłych w prawie do porady. Gazeta *Times* umieściła rachunek tego rodzaju przeszło 12 f. st. wynoszący.

Pomiędzy podarunkami, które Król w *Edymburgu* otrzymał, były także: nóż, widelec, i łyżka srebrna, należące niegdyś do pretendenta i jego cyfrą C. S. oznaczone, a pozostałe w Szkocyi po jego wyprawie w r. 1746.

Rząd irlandzki rozdał między mieszkańców hrabstw, które przed kilką miesiącami naywięcey od głodu ucierpiały, 127,250 f. st.

Prezydent *Boyer* wezwał prezydenta Stanów Zjednoczonych, aby uznał niepodległość wyspy *Hayty.*

W *Hull* odebrano smutną wiadomość o okrętach, wysłanych na połów wielorybów do zatoki *Davis*. Lody zatopiły 7, a innym podobny los zagrażał.

Otrzymaliśmy tu doniesienia z *Kalkutty*, że woyska nasze po długiey i uporczywey woynie, pokonały znowu jednego indyyskiego Xięcia, nazwiskiem *Quasim Alee Chan*. Spalenie 6 miast indyyskich utorowało drogę do zwycięztwa.

SZWECYA I NORWEGIA.

(*z Dostrzegacza Austryackiego*) Pisma publiczne donoszą ze Sztokolmu pod 3 września: „Rząd nasz zdaje się zgadzać na to (o czem też była mowa w tych dniach i na radzie stanu), ażeby kupieckie okręty angielskie nie dawały na przyszłość większey opłaty kotwiczney i sterowey (*Ankerund Lootse geld*), jak okręty szwedzkie, pod warunkiem, że okręty szwedzkie używać będą takiegoż dobrodzieystwa w portach angielskich."

NIDERLANDY.

Amsterdam dnia 19 września.

Tuteyszy dom handlowy Panów *Hauten*, podjął się dostawić pewnemu kupcowi z *Marsylii*, 20,000 sztuk karabinów i 7,000 pałaszów, dla jazdy, za 2,275,875 fr. na rachunek rękodzielników niemieckich. Broń ta jest podobno przeznaczona dla greków. (*z Gaz. Warsz.*)

Wolno drukować F. N. Golański Czł. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 117.

Wilno dnia 29 Września Roku 1822 v. s.

Sąd Exdywizorski.

1. Sąd Exdywizorski w majątku Widuklach JW. Strażnika Giełguda, z mocy obwieszczenia dnia 25 augusta w roku terazmeyszym wydanego zebrany. Gdy na uprzednich zjazdach jawiących się kredytorow głosow wysłuchał, a jedynie dla odbycia aktow Sądy swoje odwołać był przymuszonym, teraz więc po ułatwieniu onych, nieodmiennie całą sprawę w oczewistą namowę ostatnich dni miesiąca septembra wziąć postanowił, iżeby więc wszyscy do Massy JW. Strażnika Giełguda interessowani o tem wiedzieli, przez Gazetę Kuryera Lit. zawiadamia. N. 7. 1822. Roku 9bra 21 dnia.

Aloizy Jankowski Sędzia Ziem. Oszm. Exdiwizor.

Pozew.

1. *ALEXANDER Pierwszy z Bożey Łaski Imperator Samowładnący Całą Rossyą etc. etc. etc.*

UUr. Leonildzie z Rokintów Stolnikowey Horodelskiey matce, Jakóbowi i Franciszkowi Stolnikowiczom Horodelskim synom, Cybulskim Sukcessorom z. Woyciecha Cybulskiego Stolnika Horodelskiego, jako winnym do odpowiedzi dla massy pozostałych funduszow po z. ś. p. Alexandrze Wazgirdzie Chorążym Mereckim z powodu dzierżenia majętności Alexandryi, Kajetanowi i Apolonii z Porzeckich Jesmanom b. Pisarzom Ziemskim Dziśnien., Bogusławowi i Danielowi Oziewiczom Sukcessorom z. Tadeusza Oziewicza, Józefowi i Alexandrze z Suszyńskich Walickim Regentom, Katarzynie z Suszyńskich Oleszkiewiczowey, Franciszkowi Mienickiemu b. Sędziemu Gran. Ptu Dziśnien., Sukcessorom z. Jaruszewicza, Aloizie Krukowskiey Regentowey, XX. Dominikanom Wileń., XX Karmelitom Wileń. przy W. W. S. S., Pannom Wizytkom Wileń., Juliannie z Czechowiczow matce, Wilhelmowi i Kajetanowi synom, Augustynie córce Chaleckim Sędziom Gran. Ptu Zawileyskiego w dokładzie Opiekunów, Sukcessorom Bukara, Józefowi Kiewliczowi b. Assesorowi Sądow Gł. Wileń. 1go Depar., Anieli primo voto Kamieńskiey, a dziś von Szmitten, Stanisławowi Jacuńskiemu niewłaściwie dzierżącemu folwark Kuderyszki w ptcie Troc. leżący, należny dziedzictwem do z. Ch. Wazgirda za obcy dług i jako nastałemu possesorowi po zakroczoney już remissie na Exdywizyą funduszow Ch. Wazgirda, Józefowi Kobylińskiemu Sędziemu Gran. Nowogrodz. Gubernii Grodzień. z powodu przenabycia emphitentyku Starostwa Mereckiego umówionych corocznych dopłatek i kilkunastoletniego przearendowania w temże Starostwie ziemi, placow, traktyerow dziedzicznych, oraz orbitralne zajęcie dziedzicznego jeziora, Janowi Paniewskiemu Strabczemu Wileń. dzierżącemu dworek z placami w mieście Wilnie pod Węgrami należny do z. Ch. Wazgirda, Giecewiczom Possesorom majętności Wazgirdan w ptcie Troc. leżącey, tudzież wszystkim dalszym gdzie tylko są i znaydywać się mogą kredytorom i wszelkiego tytułu pretensorom właściwie i niewłaściwie stosującym swe pretensye do funduszow pozostałych po z. ś. p. Alexandrze Wazgirdzie Ch. Mereckim, z zajęciem dalszych wszystkich sukcessorow z. ś. p. Alexandra Wazgirda Chor. Mereckiego dla wspólnego działania Pozew edyktalny przed Sąd Tu- *xatorsko-Exdywizorski w dobrach Alexandrya zwanych w ptcie Dziśnień. położonych, a należnych Dziedzictwem do z. ś. p. Chor. Wazgirda skutkiem remissy uprzednio w Ziemstwie Dziśnień. roku 1817 februaryi 22 dnia zakroczoney i w skutek dekretu Sądu Gł. Miń. 2go Depar. r. 1820 marca 5 dnia zapadłego zatwierdzającego remissę Ziemską Dziśnień. odbywający się: z instancyi Ur. Józefa Wazgirda Stolnika Wojew. Troc. Kawalera orderu ś. Stanisława 1go stopnia, jako sukcessora z. ś. p. Alexandra Wazgirda Chor. Merec. przy odwołaniu się do zakroczonych remiss, zapadłych wyrokow, zaszłych rezolucyów, wynaszanych pozwów, robionych oświadczeń, podawanych prośb, i do wszelkich a wszelkich dowodow ze strony dziś sukcessora po z. ś. p. Chor. Wazgirdzie cały stan interessu po z. Chor. Wazgirdzie wyjaśniających, wynosi się szczególnie o to: iż jakkolwiek różne klęski lat przeszłych zachwiały interessa różnych nayzamożnieyszych familiow; te jednak niebyłyby zdolnemi wstrząsnąć pomyślnością losu z. ś. p. Chor. Wazgirda, gdyby niezbyteczna jego ufność pokładana w niektórych osobach, a przez nich źle nadużyta i gdyby nieskłonne serce do pomocy drugim z własną szkodą, niedoprowadziły do upadku pomyślność własnego jego mienia. Albowiem osiągnąwszy w spadku po oycu swym z działu między 5ciu braćmi majętność dziedziczną Alexandryę zwaną w ptcie Dziśnień. leżącą złożoną ze sta chat górą rolnika zamożnego i kilkakroć sto tysięcy zł. pol. w summie gotowizną na swą schedę przypadłą, mogł przystoynie opędzać potrzeby swego życia i był w zdolności nawet innym czynienia dobra, lecz dwie nieszczęśliwe epoki przyłożyły się do upadku jego losu i zachwiania interessow, pierwsza: chęć pomocy i dźwignienia interesow, z zawiłości swey sobie zgoła nieznanych brata swego cioteczno rodzonego z. Wincentego Hlebickego Józefowicza Starosty Merec. w którego interessa nie tylko wszystkie swe kapitały potopił bez naymnieyszego onych dotąd odzyskania: lecz nadto jeszcze przez przyjęcie na się znaczney liczby kredytorow Jozefowiczowskich i przemianę z nimi papierow, wielką liczbę dla się kredytorów przymnożył. Druga zaś epoka dobóycza, sroższa od pierwszey, która cały plon nieszczęść na pomyślność interessów z. Chor. Wazgirda zlała, i zadając ostateczny cios do grobu też interessa wtrąciła; było wypuszczenie w 6cioletnią arendowną possesyą majętności Alexandryi z Woyciechowi Cybulskiemu Stolnikowi Horodelskiemu, który to z. Stolnik Cybulski poznawszy łagodny, powolny i dobrotliwy charakter serca z. ś. p. Chor. Wazgirda, iż na onym wszystko wymodz można; zrobił postanowienie z onego korzystać, przynosząc zgubę z. Chor. Wazgirda interessom, a na ich ruinie pomyślność swego losu budując, albowiem kilka tylko tysięcy czer. zł. na rzecz 6cioletniey arendy majętności Alexandryi dał z. Chor. Wazgirdowi, a poźniey bezpłatnie 9 lat ów majątek dzierżąc, użytki nie podane sobie zbierał, lasy wyciął, włość niegdyś zamożną przez niesłychany ucisk i zdzierstwo do szczętu zubożył i roz-*

pędził, budowy poruynował, sianożęcie przez rozdziery w nieużyte dyrwany zamienił, bydło fundowe roztrwonił; i tym porządkiem majątek niegdyś głośny z obfitości, świetny z budowy i dobroci pozycyi swey, oraz cenny z bogactw rolnika i od natury we wszystkie artykuły wzbogacony do szczętu prawie zniszczył i niemal w pustynią zamienił, nadto jeszcze korzystając z powolności serca z. Chor. Wazgirda, różne od niego acz nieforemne z wyraźnym podstępem niesłusznie inskrypcye powyjednywał, tudzież po kilkakroć swe urojone a w naturze niebyłe dublując i za one sam sobie na majątku przez się dzierżanym podając pozwy, mimo wiedzy z. ś. p. Chor. Wazgirda różne na nim pootrzymywał niestanne konwikcye: oraz zniosłszy się z niektórymi z. Chor. Wazgirda pretensorami, pobudził ich do podobneyże czynności, którzy podmówieni przez z. Cybulskiego i stosownie mając się do onego planow, pokładali na majętności Alexandryi, dzierżaney przez z. Cybulskiego pozwy: i podobnież bez wiedzy z. Chor. Wazgirda, jedni otrzymali na nim niestanne konwikcye; drudzy zaś otrzymali niby oczewiste alę zmówne wyroki za stannością z. Cybulskiego w stopniu niby z. Chor. Wazgirda, lub też za stannością osob użytych przez zeszł. Cybulskiego w stopniu niby z. Chor. Wazgirda, o których jednak z. Chor. Wazgird odlegle mieszkając w drugiey Gubernii naymniey niewiedział, i te poźniey zmówne wyroki z. Cybulski doprowadzając do exekucyi, jednych na drugich tradycye w majętności Alexandryi powprowadzał, od nich zaś possesyę pod różnym tytułem przeymował: inwentarz arendowny majętności Alexandryi sobie od dziedzica dany, w wielu bardzo ważnych punktach przeautoryzował, a siebie z possesora arendownego niewłaściwie zastawnikiem przeimianował, i takim porządkiem z. Cybulski doprowadzając do skutku zgubne swe plany, chcąc by nigdy dziedzic niepowrócił do swego majątku, do tego stopnia zamatwił interessa z. ś. p. Chor. Wazgirda; iż ten widząc sobie wydartym majątek i nie naydując sposobu do onego prędkiego powrótu: nadto gdy wielu osobom pozawierzał blankieta przez się podpisane, i nie wiedząc jak one zostały użytemi; musiał się w końcu jąć ostatecznego środka, robiąc oświadczenie na taxę i exdywizyą swego funduszu, i starając się na ten przedmiot o remissę, która gdy zakroczyła i skutkiem oney gdy dziś w majętności Alexandryi Sąd taxatorsko-exdywizorski exystuje, przed ony żałujący dellator pozywając prosi nadewszystko: wszystkich kredytorow i pretensorow przychodzących i mających przyyść przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, którzy się okażą źrzódłowie bydź nastałymi Jozefowiczowskiemi, a przez przemianę tylko papierów, czyli obligow kredytorami Chor. Wazgirda przeimanowanymi, tych wszystkich z realnemi kredytorami Jozefowiczowskiemi na fundusz po Jozefowiczowski odesłania, wszelkich obligow, kart, inskrypcyow i różnego tytułu tranzakcyow przez kogokolwiek bądź przynaszanych, nieokazujących na sobie prawney ustawami i nayższemi Ukazami przepisaney mocy, ważności i formalności mimo zaszłych nawet za nimi, czy to niestannych bez wiedzy aktora, czy to zmównych na jego krzywdę wyrokow nieprzyjęcia, pokassowania i znikczemnienia, i tym celem przed ostatecznym dekretem, jaki ma zapaść w Sądzie exdywizorskim, w mające się przez strony złożyć dowody weyrzenia i o onych z opiniowania, na obżał. Cybulskich z powodu dzierżenia majętności Alexandryi, z porobionych w niey nadużyciow, zniszczeń i zbieranych użytków niepodanych, jaka się summa wykaże z aktow kalkulacyi i werefikacy zasądzenia, do massy pozostałych funduszow po z. Chor. Wazgirdzie dołączenia, i na satysfakcyą niekwestyonowanych kredytorow przeznaczenia. Oraz na Ur. Kobylińskim Sędzim z powodu przejęcia Starostwa Merec. Emphiteutyku jakie się wykażą ze świadectw osob obecnych umowie i wykonać się powinney przez obżałgo Kobylińskiego przysięgi należne dla massy dopłatkowey summy; tudzież jaka się okaże summa z pobieranych użytków z ziemi dziedziczney, z placów, traktierów, domów i jezior, toż dziedzicznie do z. Chor. Wazgirda należnych w starostwie i przy starostwie mereckim znaydujących się: te wszystkie na obżałowanym Sędzim Kobylińskim zasądzenia i do massy ogólnych funduszow po z. Chor. Wazgirdzie pozostałych dołączenia, z odebraniem i dołączeniem w naturze tychże samych gruntow, placow, traktierów i domowstw, i zobowiązania obżałowanego Kobylińskiego do zakomportowania pod juramentem wziętego rewersu od z. ś. p. Chor. Wazgirda w zapłaceniu 50 rub. sr. na rzecz umowionych corocznych summ dopłatkowych, podobnież na obżał. Jacuńskim jaka się okaże summa z intrat folwarku Kuderyszek, te wszystkie na nim zasądzenia i do massy pozostałych funduszow po z. Chor. Wazgirdzie wespół z samym folwarkiem Kuderyszki zwanym dołączenia, i na wszystkich tych którzykolwiek tylko okażą się drzerżącemi, lub że trzymali fundusza z. Chor. Wazgirda, gdy się z aktów lub świadectw pisma wyświetli jakie zbierali użytki, te wszystkie na ich własnych funduszach dla massy pozostałych funduszow po z. Chor. Wazgirdzie zasądzenia i dołączenia, folwarku Kuderyszek w ptcie Troc. leżącego, ziemi dziedziczney między poletkami Starostwa Merec. leżącey, oraz placow, domow, traktyerow, także dziedzicznych w mieście Mereczu będących jako też dworku w mieście Wilnie pod Węgrami z placami, pod ogólną administracyą Sądu Exdywizorskiego wzięcia i do ogólney massy funduszow dołączenia, i nieprzychodzących kredytorow i pretensorów do Sądu Exdyw. wieczney amissyi i upadkowi ogłoszenia, między kredytorow niekwestyonowanych z. Chor. Wazgirda, lub którzy przez wyrok Sądu Exdyw. zrealizowanymi, uznani słusznemi i upoważnionemi zostaną, między tych fundusz z. Chor. Wazgirda proporcyonalnie nieporządkiem taxy doczesney, lecz wieczney stosunkowie ich należnościow na piąty procent odpowiednie dobroci gruntow do dogodności naturalney pozycyi mieysca, oraz stosunkowie do wysokocenney wyprzedaży mieyscowey produktow, z przyzwoitym ocenieniem lasow, budowlow, wstępu do jezior, użytku wygod transportney rzeki i połowu z niey ryb, wydzielenia, a jaki się pozostanie od działu fundusz, ony prawnym suksessorom oddania, do dowodu i odwodu żałcego deltora bliższym uznania, i tego wszystkiego sądzenia co czasu rozprawy dowiedzionym będzie, z wolnym poprawieniem się na żałobie, lub nowey wyniesienia.

Roku 1822 mca augusta 28 dnia. Woźny niżey podpisany świadczę: iż tę kopią edyktalnego Pozwu zgodną z autentykiem wynoszącego się przed Sąd Exdywizorski w dobrach Alexan-

drya zwanych w ptcie Dziśnieńskim leżących dziedzictwem do z. JW. Chor. Wazgirda należnych agitujący się w sprawie JW. JP. Józefa Wazgirda Stolnika Wojew. Troc. i Kawalera orderu ś. Stanisława 1go stopnia, JWW. i WW. Leonildzie z Rakintow matce, Jakóbowi i Franciszkowi synom Cybulskim Stolnikowey i Stolnikowiczom Horodelkim, Kajetanowi i Apolonii z Borzeckich Jeśmanom b. Pisarzom Ziem. Dziśnieńskim, Bogusławowi i Danielowi Oziewiczom, Józefowi i Alexandrze z Szuszyńskich Walickim Regentom, Katarzynie z Suszyńskich Oleszkiewiczowey, Franciszkowi Micnickiemu b. Sędz. Gran. Dziśnień. sukcessorom z. Jaruszewicza, Aloizie Krukowskiey Regen., XX. Dominikanom Wilen, XX. Karmalitom Wilen przy WW. SS., Pannom Wizytkom Wileń., Juliannie z Czechowiczow matce, Wilhelmowi i Kajetanowi synom, Augustynie córce Chaleckim Sędz. Gran. Zawileyskim w dokładzie opiekunów, sukcessorom Bunara, Józefowi Kiewliczowi b. Asessorowi Sądow Głównych Wileń. 1 Depar., Anieli primo voto Kamińskiey a dziś von Szmiten., Stanisławowi Jacuńskiemu, Józefowi Kobylińskiemu Sędziemu Granicznemu Nowogródz., Janowi Paniewskiemu Strabczemu Wileń. i wszystkim dalszym kredytorom i pretensorom z. Chor. Wazgirda z zajęciem współsukcessorow z. Ch. Wazgirda dla wspólnego działania, podpisałem, z przyjęciem obowiązku przesłania oney kopii dla umieszczenia do gazety Kur. Lit. z zawiadomieniem o czasie rozprawy przed Sądem Exdywizorskim agitującym się w dobrach Alexandrya zwanych w powiecie Dziśnieńskim położonych a dziedzictwem do z. Chor. Wazgirda należnych. Datt jak wyżey. Ambroży Wilczyński Woźny powiatu Dziśnieńskiego.

Roku 1822 mca augusta 28 dnia poświadczam: iż po zeznaniu w dniu dzisieyszym przez Woźnego JP. Ambrożego Wilczyńskiego autentycznego pozwu, że takowa kopija na żądanie JW. Stolnika Wazgirda może się oddać do gazet Kur. Lit. dla awizacyi kredytorow i pretensorow do dóbr zeszłego Alexandra Wazgirda Chorążego Mereckiego i w tém dla wierności ninieyszą kopiją podpisuję. Ignacy Szyryn, Podsędek Ziem. ptu Dziśnieńskiego.

P o d r a d.

2 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. W skutek odniesienia się Ministeryum wojennego kommissoryatskiego kommissionierstwa w Warszawie będącego, oglasza się, aby życzący wziąć na siebie dostawę na potrzeby Warszawskiego wojenno rossyyskiego szpitala od 14 nowembra t. r., do 14 nowembra następnego 1823 r. do jedzenia i picia zapasow z dalszemi materyałami, raczyli jawić się do tego Kommissionierstwa na oznaczone terminy na targi teraznieyszego roku oktobra 24, 26, 28 i przetargi nowembra 1 1/3, 1 1/4 i 1/5. z prawnemi kaucyami na summę 53,359 zł. 26½ groszy, gdzie i kondycye, na jakich targi mają się odbywać, będą objawione. Septembra 23 dnia 1822 roku. Sekretarz Antoni Wierzbicki. Naczelnik Stołu Kowalenok.

2. Mieszkanie górne i dolne od S. Michała idącego roku rocznie lub pólrocznie jest do najęcia w domu W. Brandta Porucznika w mieście Wilnie przy ulicy do S. Michała prowadzącey pod Nrem 121, życzący zająć pomienione mieszkanie, zechcą zgłosić się do urządzającego tym domem Star. Uryasza tamże na dole mieszkającego.

2 Wypis z Xiąg Ziemskich Powiatu Telszewskiego.

Roku 1822 miesiąca septembra 4 dnia. Przed Aktami JEGO CESARSKIEY MOSCI Ziemskiemi Powiatu Telsz. stawając osobiście WWJP. Michał i Teresa z Ważyńskich Janowiczowie Sędziowie Graniczni Powiatu Telsz. Wincenty i Beata z Ważyńskich Pieczkowscy Rotmistrzowie Województwa Mscisławskiego proces do Akt podali, którego wyrazy następne: 1822 septembra 2 dnia proces imieniem WW. Michała względnie starszeństwa małżeńskiego, zaś Teressy z Ważyńskich aktorki interessu Janowiczow Sędziow Granicznych Ptu Telsz. Wincentego pro tutela mariti, a Beaty z Ważyńskich aktorki sprawy Pieczkowskich Rotmistrzow Ptu Mścisławskiego, z czułym pożaleniem się na W. Antoniego Skarbka Ważyńskiego Ciwunowicza Retowskiego, niełaskawego dla rodzonych siostr brata, z koniecznej czyni się okoliczności, a w rzeczy takiey sławney pamięci Felix Skarbek Ważyński Ciwun Retowski, Tyrkszlewski i Pożyżemski Starosta, orderu ś. Stanisława kawaler, dziedziczył znaczną majętność Hołdow z miasteczkiem i wioskami w Gubernii Litewsko Grodzieńskiey w ptcie Lidzkim, dobra Pobalwiuny przez się przykuplami pomnożone i osobny towarney puszczy sto kilkadziesiąt zaymujący obręb Biluniszki w ptcie Szawelskim, oraz prawem enfiteutycznym possydował obszerne starostwo Tyrkszle w pcie Telszewskim w Gubernii Litewsko Wileńskiey, w tych trzech domach starożytnych to jest: w Hołdowie, Pobolwionach, Tyrkszlach, miał ogromne ruchomoście, miedzi, cyny, srebro, kleynotow, stada koni, bydła i wszelkiego rodzaju żywioł, i nie mało składow zbożowych, kiedy Ciwuna Ważyńskiego zbliżona sędziwość a ztąd ubyłe siły, i inne okolicznoście do zarządow ekonomiki zrodziły trudność, i przeszkodę, zaś żona jego Łucya Franciszka Ważyńska Ciwunowa w objekcie ekonomicznym celowała, heroicznych skłonności dla potomstwa swojego (w którym swiatu wydał, Antoniego syna, Eufrozynę w Zamęzciu Piłsudzkę, Teressę Janowiczowę i Beatę Pieczkowskę córki) oyciec Ciwun Ważyński dokumentem zrzecznym 1802 decembra 13 dnia pisanym, a 1808 roku januaryi 30 w Grodzie Telszewskim aktykowany, ogólney to jest pieniężney i ze wszelkiego zrzodła pochodzącey intraty, Starostwa Tyrkszle przy drobnym dla się wyjomku zrzekł się na żonę; takowey cessyi, jak równie i wzajemnie w tymże szczególe przez Ciwunowę Ważyńską mężowi wydaney assekuracyi, myśli i wyrazy do potrzeby informują: że przychod jeneralny Starostwa Tyrkszl powyższym pismem od ciwuna Ważyńskiego seporowany, miał jedyne przeznaczenie na oswobodzenie dóbr Hołdowa i Pobolwian ze wszystkich ciężarow aż do stopnia, gdyby wolne i swobodne dostały się potomstwu Ciwuna Ważyńskiego: jakoż na twierdzy tego pisma, nietylko starostwa Tyrkszl, ale Pobolwian i Hołdowa rządy i intraty do śmierci nie tylko męża ale i samey w ręku Ciwunowey, wspólnie i syna Antoniego zostawały, po śmierci Ciwuna Ważyńskiego w Hołdowie, Pobalwianach i Tyrkszlach pozostały znaczne stada koni, liczne obory rozmaitego bydła, wszelkich żywioł i ptastwa podostatkiem, wielka i bogata starożytnego domu ruchomość, usiane krestencye, składy siana, i zapasy zbożowe, co wszystko jak równie i posiadłości ziemne, w proporcyi prawem Litewskim okazaney, składają własność żalących się Janowiczowey Sędziney i Pieczkowskiey Rotmistrzowey, a że onych dolą, ile gdy i po śmierci oyca, potąd z puścizny oycystey nieużytkują, a cała intrata koło jednego Ciwunowicza obraca się, swobodną nosi postać, cytowne pouczają dokumenta, oprócz tego spadek po Eufrozynie z Ważyńskich Piłsudskiey bezpotomnie zeszłey, prosto jedynie do rodzonych siostr Janowiczowey i Pieczkowskiey, przysłuchuje, i wiele innych spadkow do domu Ważyńskich weszłych na użytek dziedzica to jest Antoniego Ważyńskiego obróconych, sched proporcyonalnych dellatorki posiadają prawo własności i upominku, do czego zgodnie przystając i matka Antoniego Ważyńskiego Ciwunowicza oraz protestujących się Janowiczowey i Pieczkowskiey testamentem 1820 marca 10 d. cży-

nionym, a 1822 julii 18 dnia przed aktami Ziem. Telszewskiemi oblatowanym, tylko ze swojey macierzystey doli, dla córek w pieniądzach po trzydzieście tysięcy zł. pol. przeznaczyła, a ogólną ruchomość po Ciwunie Ważyńskim w trzech domach pozostałą, tudzież ziemne majątki i spadkami przybyłe fundusze, jako dla siebie obcą własność niedysponowała, i cały stosunek protestujących się oyczysty i spadkowy istnieje dopiero w stopniu prawa natury, jakie po śmierci Ciwuna Ważyńskiego znaydziono archiwum, o tém aż potąd nikt protestującym sie nieobjaśnił, to wszakże pewno, że wszystko było i jest w ręku Ciwunowicza Ważyńskiego, bardziey po śmierci matki, Ciwunowey Ważyńskiey z powszechnym smutkiem familii w roku ninieyszym julii 17 dnia trafioney, sam jeden Ciwunowicz zabrał, wszystkie papiery i potąd cały stan pozostałości oyczystey i macierzystey oraz spadkowych szczegółów względnie protestujących się w tajemnicy przy własney tylo wiadomości utrzymuje, dopominali się protestujący się matczyney doli przez testament sobie zapisaney, i ogólnego osobnego z oyczystości i z pozostałych spadków wynagrodzenia, lecz Ciwunowicz Ważyński do żadney familiynym układem nieprzystępuje propozycyi, i ufny w swoim znaczeniu stosunki familiyne prawnemu rozbiorowi poświęca, takowy zamiar między bracią, ile publiczności żadnego nie czyni przykładu, tyle martwi protestujących się, że z przyczyny nielaskawego brata, postanowienie rodziców swoich muszą prawem do exekucyi doprowadzać, i szukać swey oyczystey i macierzystey własności, nakładem przysporzonym, w ten czas gdy ogólnych majątków intrata tylko jednego ubogaca Ciwunowicza Ważyńskiego, któren nie tylko że pobiera intraty, one na własne interessa szafuje, nadto ziemię rozprzedaje, przezastawia i ogólnie zmnieyszyć fundusz ku krzywdzie siostr swoich postanowił i odkazał się. Z ostateczney prawie wynika potrzeby, o dolę macierzystą wedle testamentu, i o proporcyonalną część ziemnych majętności swobodnych oyczystych, o ruchomość oyczystą, nakoniec o fundusze spadkowe, o to poosobnie wedle ustaw krajowych prawem czynić, determinacyą jakową i pobudki do oney Publiczności, żeby nikt zawiedzionym bydź niemogł ogłaszając na W. Antoniego Skarbka Ważyńskiego Ciwunowicza Retowskiego solennie manifestują się. Dat ut supra, u tego processu podpisy tak się wyrażają, Michał Janowicz b. Sędzia Graniczny Ptu Telszewskiego, Teressa z Ważyńskich Janowiczowa Sędzina Graniczna Ptu Telszew. Wincenty Pieczkowski Rotmistrz Województwa Mścisławskiego, Beata z Ważyńskich Pieczkowska Rotmistrzowa. Po czém dopisek własnoręczny Prezydenta z podpisem jegoż tak się wyraża. Takowy process może bydź w gazecie Kuryera Lit. zamieszczony, Prezydent Grodz. Telszew. i Członek Komitetu, Jan Weryha. Który to process za podaniem jest do ksiąg Ziem. Ptu Telszewskiego zapisany, a z onych i ten wypis pod tegoż Urzędu pieczęcią stronie potrzebującey wydan. Zgodno z księgami Ziem. Ptu Telszew. Aktowy przysięgły Regent Ignacy Dowkont!

Roku 1822 mca 7bra 25 dnia takowy process może bydź do gazety Kur. Lit. umieszczony, poświadczenie czyni, Ziem. Ptu Wileń. Pisarz Józef Olszański.

E x d y w i z y a.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, przez dekret Ziemski Szawelski w roku ninieyszym 1822 7bra 9 dnia ogłoszony, na domierzenie satysfakcyi kredytorom JW. Józefa Burniewicza Marsz. Szawel. destynowany, w dniu 18 praesentium zjechawszy do majątku Poudruwia w Powiecie Szawelskim położonego, postanowił na dniu 30 7bra ninieyszego roku wziąć sprawę do namowy; przeto ażeby wszyscy wierzyciele JW. Burniewicza przed wyrażonym terminem przez się lub przez plenipotentów ze swojemi stosunkami jawili się sub amissione causae przez ninieyszą awizacyą zapowiada. Prezydent Ziem. Szawel. i Exdywizorski Giedymin. Sędzia Ziemski Szawel. i Exdywizor Fr Jamont. Sędzia Grodzki Szawel. Exdywizor Jan Nagurski.

---

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na usatysfakcyonowanie wierzycieli vice Marszałka Rosieńskiego Powiatowego Wincentego Iwanowicza, za obwieszczeniem prawnie wydaném, i stosownie do ukazów Rządu Gubernialnego Lit. Wileń. 1821 9bra 7 i 1822 marca 24 w dniu 18 września idącego 1822 r. do majątku Goniprowa zebrany; po przeniesieniu sądownictwa swojego do folwarku Jawniszek attynencyi do Goniprowa o milę odległey z przyczyn w rezolucyi sądowey umieszczonych, dzieło konkursowe po wielu przewłókach wyższym władzom wiadomych, doprowadzić do końca przedsięwziął i wziąć do namowy ostatecznie, w dniu 28 idącego mca septembra i roku zamierza, w skutek jakowego postanowienia, ażeby wszystkich w teyże Exdywizyi majątku Goniprowa z attynencyami interessowanych kredytorów i pretensorów uwiadomić ninieyszą awizacyą trzykrotnie w gazecie Kuryera Lit. umieścić się powinną, zapisuje. Dat 1822 września 19 dnia.

Józef Pawłowicz b. Sędzia Ziem. Ptu Upits. Exdywizor Prezyd. Stanisław Wieliczko Prezydent Grodz. Upit. i Exdywizor. Felix Kossakowski b. Sędzia Gran. Ptu Kowień. Exdywizor.

Regent Jan Jasinski.

O b w i e s z c z e n i e.

3 Ludwik Zawisza Podkomorzy Kowieński, Jan Olechnowicz Prezydent, Augustyn Kordzikowski Sędzia, Urzędnicy Ziem. Ptu Upit. Exdyw.

Oznaymujemy ninieyszym obwieszczeniem, iż za remissą Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu, po załatwionych stopniach akcessoryynych, dla rozsądzenia oczewistego sprawy podkomorsko-exdywizorskiey do majątku Linkowca w pcie Upitskim położonego, a do dziedzictwa W. Stanisława Bobana b. Sędz. Ziem. Upit należnego, za niedziel cztery, to jest w dniu szesnastym miesiąca oktobra roku idącego zjedziemy. Ażeby przeto kredytorowie pomienionego W. Bobana w tym terminie jako w ostatecznym, ze swemi pretensyami sub amissione jawili się, ostrzegamy.

Roku 1822 septembra 19 dnia. Wożny kopie tego obwieszczenia od WW. Ludwika Zawiszy Podkomorzego, Jana Olechnowicza Prezydenta, Augustyna Kordzikowskiego Sędziego, jedną JW. Stanisławowi Eydrygiewiczowi Marszałk. Upitskiemu, kopią drugą W. Felicyanowi Jałowickiemu Sędziemu Gran. Upits., kopią trzecią WW. Franciszkowi i samey Łopacińskim Sędziom Ziem. Upits. oczewisto w ręce w mieście Poniewieżu w pcie Upit. podałem, oraz kopią czwartą do drzwi sądowych w Poniewieżu przybiłem. Mikołay Płowiński woźny Powiatu Upitskiego.

Roku 1822 miesiąca septembra 19 dnia. Przed Aktami Ziemskiemi Ptu Upit. woźny relacyą tego obwieszczenia urzędownie zeznał, świadczę.

Dyonizy Poskoczym Ziemski Upit. Regent.

Może bydź umieszczone w gaz. Kur. Lit. Augustyn Kordzikowski Sędz. Ziemski Upitski.

Od dnia 1go października, zaczyna się prenumerata na ostatni kwartał roku bieżącego, na Gazetę Kuryera Litewskiego. Cena zwyczayna rub. 2 kop. 25.

	Czas obserwacyi		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Reau.		Wiatry	Odmiana w powiet.
Obserwacye meteorologiczne.	dnia 27	średnia	28 cal. 1,5	lin	+ 8,	stopni	Południowy	Pochmurno
	dnia 28	średnia	28 — 0,73	—	+ 9 9[1]	— —	Południowy	Pogoda
	dnia 29	godz. 6	27 — 11,8	—	+ 7,5	— —	Południowy	Pochmurno

Объявленіе изъ Газетной Експедиціи Литовскаго Почтамта.

Желающіе получить въ будущемъ 1823 году ниже означенныя Газеты и Журналы, благоволятъ адресоваться въ выше упомянутую Газетную Експедицію Литовскаго Почтамта въ Вильно, съ присылкою Преномераціонныхъ денегъ и яснымъ увѣдомленіемъ о чинѣ, имени и мѣстопребываніи Преномератора.

Bekanntmachung aus der Zeitungs-Expedition des Kaiserlichen Lithauischen Postamtes.

Diejenigen, welche für das folgende 1823 Jahr nachbenannte Zeitungen und Journäle zu haben wünschen, belieben sich deshalb an die, bey den Lithauischen Postamte zu Wilna befindliche Zeitungs-Expedition zu wenden, mit Einsendung des dafür zukommenden Pränumerationsbetrags, wie auch mit einer genauen Anzeige des Charakters, Namens und Aufenthaltsortes des Abonnenten.

Z Gazetney Expedycyi IMPERATORSKIEGO Litewskiego Pocztamtu Uwiadomienie.

Żądaiący odbierać w roku 1823 niżey oznaczone Gazety i Żurnały, raczą adresować się do teyże Gazetney Expedycyi przy Pocztamcie Litewskim w Wilnie, z dołączeniem prenumeraty, i dokładném uwiadomieniem o randze, nazwisku i mieyscu przebywania Prenumeratorów.

Avertissement de l'Expedition de Gazettes établie auprés du Bureau IMPERIAL de postes de Lithuanie.

Ceux qui desirent recevoir pendant l'année suivante 1823 les Gazettes et les Journaux qui sont specifiés ci-dessous, voudront bien s'adresser à la sus-dite Expedition établie auprès de Bureau Imperial de postes de Lithuanie à Vilna, avec l'envoi de l'argent d'abonnement, et avec une ample information du rang, du nom de famille et du lieu de sejour de l'abonné.

Rubel Silber Münze.	
Hamburger Korrespondent	20
Börsenhalle	26
Berliner Vossische Zeitung	14
dito Haudner dito	14
Staats Zeitung	12
Königsberger Zeitung	12
Allgemeine Zeitung	25
Oesterreichischer Beobachter	28
Wiener Zeitung	26
Frankfurter a. M. Zeitung	22
Allgemeine deutsche Zeitung für Rußland	15
Zuschauer	15
Rigaische Zeitung	14
Landwirthschaftliche Zeitung	12
Archiv der deutschen Landwirthschaft	16
Musikalische Zeitung	16
Moden Zeitung	22
Elegante Zeitung	22
Abend Zeitung	22
Morgenblatt	26
Freymüthige	19
Der Gesellschafter, oder Blätter für Geist und Herz	18
Hallische Litteratur-Zeitung	20
dito Ergänzungsblätter	12
Jenaische Litteratur-Zeitung	20
dito Ergänzungsblätter	12
Leipziger Litteratur-Zeitung	20
Heidelberger Jahrbücher der Litteratur	20
Göttingische gelehrte Anzeigen	18
Salzburgische medicinisch chirurgische Zeitung	24
Huflands Journal der pracktischen Heilkunde	16
Huflands medicinische Bibliothek	14
Annalen der Physik, von Gilbert	21
Neue Militairische Zeitschrift	20
Politisches Journal	20
Geographische Ephemeriden	20
Journal des Luxus und der Moden	20

Rubli Srebrnych.	
Journal de Francfort	30
Journal des modes de Francfort	30
Journal des modes de Paris	40
Journal des debats	55
Journal de Paris	55
Moniteur	90
Bibliotheque Universelle	45
Revue encyclopedique	50
Journal general de Medecine française et étrangère	30
Nouveau Journal de Medecine	30
Journal de Pharmacie et des Sciences accessoires	30
Gravures des meubles	30
Journal general de la litterature française	55
Journal general de la litterature étrangère	55
Bibliotheque medicale	55
Journal des Savans	38
Courier de Londres	110
The Times	150
The Courier	150
Korrespodent Warszawski	24
Gazeta Warszawska	24
Gazeta Krakowska	22
Gazeta Poznańska	20
Gazeta Lwowska	18
Kuryer Litewski	14
Kuryer Warszawski	12
Dziennik Wileński	8
Izys polska	10
Opisy przedmiotów historyi naturalney z rycinami	8
Pamiętnik Warszawski	8
Dziennik Medycyny, Chirurgii i Farmacyi	6

Хотя Газетная Експедиція Литовскаго Почтамта принимаетъ на себя обязанность удовлетворять требованіямъ касательно періодическихъ Сочиненій въ теченіе цѣлаго года, проситъ однакожъ тѣхъ Господъ, которые желаютъ таковыя получить въ началѣ будущаго 1823 года съ 1 Номера, что бы входили съ своими требованіями наидалѣе до 15 Ноября. Подписка на всѣ выше упомянутыя періодическія Сочиненія принимается не иначе какъ *на весь годъ*, выключая одного только Курьера Литовскаго, на котораго таковая и на полъ года принимается.

На всѣ сіи періодическія Сочиненія Пренумерація взнесена быть должна россійскою серебренною монетою. Голландскіе *полновѣсные* червонцы принимаемы будутъ въ 2 рубли 80 копѣекъ серебромъ.

Газетная Експедиція находитъ также нужнымъ напомнить, что ежели Пренумерація доставлена будетъ не въ полномъ количествѣ, или въ другой какой монетѣ а не въ выше означенной, а равно и на періодическія изданія которые въ семъ Обявленіи не помѣщены; то таковая не примется, а отослана будетъ обратно.

Сверхъ сего Г. Г. Пренумераторы увѣдомляются, что, поелику запрещено выписывать и получать иностранныя періодическія изданія, минуя Газетную Експедицію Литовскаго Почтамта, какими либо другими дорогами; то они въ случаѣ нарушенія сего Запрещенія подвергаться будутъ непріятностямъ, издержкамъ, и утратѣ тѣхъ изданій, которыя получаемы будутъ не позволительными путями.

Obgleich die Zeitungs Expedition des Kaiserlichen Lithauischen Postamtes es sich zu Pflicht macht, allen Forderungen in Betreff der Zeitungen im Laufe des ganzen Jahres ein Genüge zu leisten, so bittet sie jedoch diejenigen die sogleich im Anfange des künftigen 1823 Jahres Zeitungen von der ersten Nummer an zu erhalten wünschen, sich mit ihren Forderungen spätestens bis zum 15 November dieses Jahr zu melden—Die Pränumeration auf alle obenbenante Zeitungen wird nicht anders als für das ganze 1823 Jahr angenommen; auf den Kuryer Litewski aber auch halbjährig.

Für alle obenbenannte Zeitschriften geschieht die Bezahlung in Rußisch Kaiserlicher Silbermünze. Holländische vollwichtige Ducaten werden nach dem Cours zu 2 Rubel 80 Cop. angenommen. Die Expedition findet hierbey nöthig zu erinneren daß, wenn der Pränumerationsbetrag nicht vollzählig, oder in einer andern Münzsorte, als bestimmt ist, oder auch auf Zeitschriften die in diesem Verzeichnisse nicht aufgenommen sind, eingeschickt werden sollte, solcher nicht angenommen, sondern zurückgeschickt werden wird.

Auch wird den Herren Prenumeratoren hiermit bekannt gemacht, daß, weil durch Allerhöchstem Befehl es verboten ist Zeitschriften auf einem andern Wege als durch die Zeitungs-Expedition des Lithauischen Postamtes, sich kommen zu lassen, sie, im Fall sie diesem Verbote zuwider handeln würden, sich Unannehmlichkeiten, Kosten, und auch den Verlust derjenigen Zeitschriften zuziehen würden, die auf eine unerlaubte Art ankämen.

Lubo Gazetna Expedycya przy Pocztamcie Litewskim przyymuie na siebie obowiązek czynić dosyć żądaniom tyczącym się Gazet w ciągu całego roku; uprasza wszelako tych Ichmościów, którzy teraz w początku następuiącego 1823 roku Gazety z pierwszego Numeru odbierać sobie życzą, żeby się ze swoiemi żądaniami naypoźniey do 15 Nowembra bieżącego roku zgłosili. Prenumerata na wszystkie wyż oznaczone peryodyczne pisma przyymować się inaczey nie będzie iak *na cały rok*: na Kuryera Litewskiego zaś przyymować się będzie i półrocznie.

Na wszystkie takowe peryodyczne dzieła opłata nastąpić powinna w monecie srebrney Rossyyskiey. Hollenderskie zaś *ważne* czerwone złote przyymowane będą na srebro w kursie 2 Rubli i 80 kopiejek.

Expedycya Gazetna sądzi przy tém potrzebném przypomnieć, że ieżeli prenumeracyyne quantum nie zupełnie, lub w inney monecie przysłane będzie, albo za takie pisma, których w liście tey wyrażonych nie ma; takowy przyięte nie zostanie, owszem zwrócone będzie.

W ostatku, ostrzega się JW. WW. Abonentów, iż gdy wypisywanie wszelkich zagranicznych Gazet i Zurnałów, inaczey iak przez Expedycyą Gazetną przy Litewskim Pocztamcie ustanowioną, iest zakazano, przestępuiący takowy Zakaz wystawią się na nieprzyiemności, koszta, nawet i na utratę ubocznie wypisanych Gazet.

Quoique l'Expedition de Gazettes établie auprès de la Direction générale des postes de Lithuanie s'engage à satisfaire aux demandes par rapport aux Gazettes, pendant le cours de toute l'année, elle invite néanmoins ceux, qui desirent recevoir les Gazettes de l'année prochaine, dès le premier Numero, à faire parvenir leurs demandes au plus tard jusq'au 15 Nov. de l'année courante. L'abonnement à tous les ouvrages periodiques specifiés ci-dessus, ne sera accepté que pour l'année entière; quant au Courier de Lithuanie, on l'acceptera aussi pour une demi-année.

L'abonnement à tous ces ouvrages periodiques, specifiés ci-dessus, doit se faire en monraie d'argent de Russie. Les ducats d'Hollande *de plein poids*, seront reçus à raison de 2 Roubles, 80 copéques de la mannoie d'argent.

L'Expedition de Gazettes croit en même tems devoir rappeller, à Mr les Abonnés que si le montant de l'abonnement ne sera point envoyé complet ou en monnaie étrangère quelleconque, ou pour des Gazettes et journaux, qui ne sont pas spécifiés ci dessus, il ne sera pas accepté mais renvoyé de retour.

Au reste, MM. les abonnés sont prevenus, qu'étant defendu par ordre superieur de faire venir les Gazettes et Journaux étrangers d'une autre manière que par l'Expedition de gazettes établie auprès de la Direction generale des postes de Lithuanie, ils s'exposeront—au cas de Contravention—à des désagrémens, des fraix, et même à la perte des feuilles venues par une autre voie.